

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 31 marca 2019 r. złożonym do Sądu Rejonowego w Częstochowie (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w D. wniosła przeciwko Towarzystwu (...) spółce akcyjnej w W. o zapłatę kwoty 8680,14 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dani 12 maja 2018 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Powódka jako nabywca wierzytelności dochodzi od pozwanego dalszego odszkodowania tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego, wynajętego poszkodowanemu w związku ze szkodą komunikacyjną spowodowaną przez sprawcę ubezpieczonego u pozwanego. Dochodzona pozwem kwota uwzględnia 50% podatku Vat.

Postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2019 r. przekazano sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

Nakazem zapłaty z dnia 11 października 2019 r. Referendarz sądowy w tutejszym Sądzie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany wniósł sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Podniósł zarzut zawyżenia wysokości dobowej stawki najmu oraz niezasadne obciążenie kosztami usług dodatkowych. Zauważył, że powódka w pozwie nie uwzględniła dokonanej przez siebie korekty faktury VAT. Zakwestionował zasadność najmu.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 8 lutego 2018 r. w okolicy B. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki D. D. nr rej. (...), użytkowany przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S., która była leasingobiorcą pojazdu. Sprawca zdarzenia posiadał ważną polisę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z Towarzystwem (...) spółką akcyjną W.. (...) po szkodzie nie było jezdne, zostało odholowane na lawecie do S..

Szkoda została zgłoszona ubezpieczycielowi poszkodowanej - (...) spółce akcyjnej w S.. Szkodę zakwalifikowano jako całkowitą.

Bezsporne, nadto:

- akta szkody WARTA, płyta CD k. 52;

- akta szkody STU, płyta CD k. 73;

Ubezpieczyciele nie zaproponowali poszkodowanej pojazdu zastępczego. Na czas likwidacji szkody dnia 8 lutego 2018 r. poszkodowana zawarła z powódką umowę najmu pojazdu zastępczego marki N. (...), przy dobowej stawce najmu wynoszącej 250 zł brutto na okres 60 dni, wobec czego łączny koszt najmu wynieść miał 15 000 zł brutto. Tego samego dnia poszkodowana zawarła z powódką umowę cesji wierzytelności, na podstawie której zbyła na rzecz powódki wierzytelność z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Pojazd zastępczy został podstawiony pracownikowi poszkodowanej na miejsce zdarzenia. Poszkodowana wykorzystywała najęty pojazd do działalności w oddziale spółki w W.. Nie dysponowała w dacie szkody innym samochodem w swojej flocie, którym mogłaby zastąpić uszkodzony pojazd, gdyż pozostałe samochody wykorzystywane były do pracy w innych oddziałach.

Dowód:

- umowa najmu z dnia 8 lutego 2018 r. k. 10-11;
- umowa cesji z dnia 8 lutego 2018 r. k. 16;
- oświadczenie k. 19-20;
- zeznania świadka J. G. k. 101-102v.

Wiadomością e-mail z dnia 16 lutego 2018 r. powódka zwróciła się do ubezpieczyciela sprawcy szkody o wskazanie informacji w szkodzie, a także o wskazanie czy dysponuje ofertą najmu pojazdu zastępczego.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 16 lutego 2018 r. k. 13.

Samochód zastępczy został odebrany przez powódkę z oddziału poszkodowanej w W., po tym jak poszkodowana nabyła inny pojazd i zgłosiła chęć zwrotu auta zastępczego.

Dnia 11 kwietnia 2018 r. po zakończeniu najmu pojazdu zastępczego, powódka wystawiła na rzecz poszkodowanej fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę 17 400 zł brutto, w tym tytułem najmu pojazdu zastępczego przez okres 60 dni, przy stawce dobowej wynoszącej 203,25 zł netto oraz tytułem dojazdu po pojazd zastępczy (1200 km przy stawce 1,63 za km) za kwotę 2400 zł brutto.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 12;
- zeznania świadka J. G. k. 101-102v.

Dnia 19 kwietnia 2019 r. powódka skorygowała fakturę VAT nr (...), poprzez zmniejszenie kosztów dojazdu pojazdu zastępczego do kwoty 360,88 zł (180 km po stawce 1,6 zł), tym samym łączna kwota wynikająca z faktury VAT wynosiła 12.488,52 zł netto (15 360,88 zł brutto, w tym podatek VAT wynoszący 2872,60 zł).

Poszkodowana ma prawo odliczenia połowy podatku VAT. Połowę VAT-u wynikającego z faktur uiściła na rzecz powódki.

Dowód:

- korekta nr (...) k. 55;
- zeznania świadka J. G. k. 101-102v.

Powódka pismem z dnia 14 czerwca 2018 r. dokonała zgłoszenia wierzytelności ubezpieczycielowi sprawcy szkody z tytułu holowania i najmu pojazdu. Pozwany przyjął na siebie odpowiedzialność co do zasady, przyznając odszkodowanie w kwocie 13 671,53 zł (uwzględniając 50% VAT), w tym 7257 zł za holowanie i 7.824,60 zł tytułem kosztów najmu. Fakturę za holowanie nr (...) w kwocie 7257 zł uznał w całości. Zweryfikował fakturę nr (...) za najem pojazdu zastępczego w części przy dobowej stawce obniżonej do kwoty 130,41 zł brutto, uznał cały okres najmu, odmawiając jednocześnie uznania roszczenia w zakresie dojazdu pojazdu zastępczego.

Bezsporne, a nadto dowód:

- pismo z dnia 14 czerwca 2018 r. k. 17;

- dowód nadania k. 18;
- wydruk cenników k. 21-25;
- faktura nr (...) k. 53;
- decyzja WARTA z dnia 19 lipca 2018 r. k. 14-15, 56;

Stawki za wynajem samochodu zastępczego na lokalnym rynku w klasie samochodów odpowiadających marce uszkodzonego samochodu D. D., czyli pojazdu z segmentu C, w tym kombiwanów, przy założeniu wynajmu na okres ponad 14 dni, gdyż taki był faktyczny i możliwy do przewidzenia w szkodzie całkowitej czas trwania wynajmu, a także przy uwzględnieniu zniesienia udziału własnego w szkodach i przy pełnym ubezpieczeniu AC/OC/NW oraz w opcji bez limitu kilometrów przebiegu dobowego w I kwartale 2018 roku zawierały się w przedziale 124-214 zł netto za dobę, średnio 173 zł/dobę netto.

Stawka użyta przez powódkę w umowie najmu i w fakturze za najem, wynosząca 250 zł z podatkiem VAT, czyli 203,25 zł netto za dobę, należała do najwyższych, niemniej mieściła się w przedziale stawek stosowanych ówczesnie na rynku lokalnym przy wynajmach podobnych pojazdów, zatem nie można jej uznać za zawyżoną.

Dla wynajmów co najmniej na 8 dni podstawienie i odbiór pojazdu od klienta w przypadku podstawienia na terenie miasta był przeważnie darmowy, niekiedy jedynie obciążony opłatą nie przekraczającą 50 zł netto.

Z kolei w przypadku podstawienia/odbioru pojazdu poza teren miasta (gdy było to możliwe) stosowana była opłata dodatkowa w wysokości 1,00 - 1,90 zł netto za kilometr trasy, przeciętnie ok. 1,28 zł netto.

Powódka przy rozliczeniu kosztów podstawienia, w fakturze za zrealizowane usługi oraz w jej korekcie zastosowała stawkę w wysokości 1,63 zł netto za kilometr trasy. Stawka ta była wyższa od przeciętnej, niemniej mieściła się w przedziale stawek stosowanych ówczesnie na rynku lokalnym za taką usługę, zatem nie można jej uznać za zawyżoną.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego W. S. k. 108-118.

Sąd oparł stan faktyczny o złożone przez strony dokumenty, których autentyczności nie kwestionowano, częściowo wyprowadzając odmienne wnioski. Sąd w całości uznał zeznania przesłuchanego w sprawie świadka, które korespondowały ze zgromadzonym materiałem dokumentarnym. Opinia w sprawie wydana przez biegłego sądowego była logiczna i wyczerpująca, bazowała na dostępnym materiale dowodowym. Metodologia przyjęta przez biegłego nie może budzić zastrzeżeń. Strony nie zgłaszały zarzutów do opinii.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało częściowo na uwzględnienie.

Podstawę prawną roszczenia stanowił art. 822 § 1 k.c. Legitymacja czynna nie była przez pozwanego kwestionowana. Wynikała z przedłożonej umowy przelewu wierzytelności oraz z art. 509 k.c. Poza sporem pozostała kwestia odpowiedzialności pozwanej za powstałą szkodę, jak i obowiązek wypłaty odszkodowania w związku z najmem pojazdu zastępczego.

Pozwany kwestionując roszczenie pozwu, zarzucił, że stawka powódki jest zawyżona. Podniósł, że nie wykazano zasadności najmu i dojazdu pojazdu zastępczego.

Sąd na podstawie ustalonego stanu faktycznego uznał, że poszkodowana spółka nie miała innego pojazdu w swojej flocie, którym mogłaby zastąpić uszkodzony. Pojazd był wykorzystywany w oddziale poszkodowanej w W. (poszkodowana ma siedzibę w S.). Na takich samych zasadach korzystała z samochodu zastępczego. Inne

pojazdy spółki służyły do działalności innych oddziałów. Słusznie wskazuje powódka, że pozwany wypłacił częściowo odszkodowanie za najem pojazdu w toku likwidacji szkody i nie kwestionował zasadności najmu. Zatem podnoszony obecnie zarzut pozwanego jest bezpodstawny.

Zastosowana przez powódkę stawka dobowo najmu w kwocie 203,25 zł netto odpowiada stawkom rynkowym, gdyż zawiera się w przedziale od 124 do 214 zł netto. Zatem w tym kontekście nie sposób uznać jej za zawyżoną. Pozwany nie wykazał również, że mógł zorganizować poszkodowanemu najem za niższą stawkę, przy czym ustalono, że ubezpieczyciel poszkodowanego oraz pozwany nie zapewnili pojazdu zastępczego (bez znaczenia jest okoliczność, że prezes poszkodowanej był przekonany, że powódka jest asystorem pozwanego).

Nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut pozwanego w zakresie kosztów dojazdu pojazdu zastępczego. Kierując się wnioskami biegłego sądowego, że usługi podstawienia/odbioru pojazdu zastępczego poza teren miasta na rynku lokalnym są dodatkowo płatne w wysokości 1,00 - 1,90 zł netto za kilometr trasy, przeciętnie ok. 1,28 zł netto. Stawka powódki w wysokości 1,63 zł netto za kilometr trasy jest uzasadniona i praktykowana ówczesnie na rynku lokalnym za taką usługę, zatem nie można jej uznać za zawyżoną. W okolicznościach sprawy pojazd dostarczono na miejsce zdarzenia w B. i odebrano z oddziału poszkodowanej w W.. Powódka ma zaś siedzibę w D.. Koszty wynikające ze skorygowanej faktury VAT (k. 55) w kwocie ogółem 293,40 zł netto (180 km razy 1,6 zł) nie są zatem ani bezzasadne, ani zawyżone.

Niemniej jednak, częściowo na uwzględnienie zasługiwał zarzut pozwanego, że dochodzona pozwem kwota nie uwzględnia, że powódka fakturę VAT nr (...) skorygowała w zakresie kosztów dojazdu, które pierwotnie opiewały na kwotę 2400 zł brutto (k. 12). Faktura po korekcie opiewała na kwotę 12.488,52 zł netto. Uwzględniając 50% podatku VAT wynoszącego 2872,36 zł (1/2 z (...),36 = 1436,18 zł), który mógł odliczyć poszkodowany, zasadne odszkodowanie tytułem najmu i dojazdu to kwota ogółem 13.924,70 zł (to jest 12.488,52 zł + 1436,18 zł = 13.924,70 zł).

Mając na uwadze, iż pozwany dotychczas tytułem odszkodowania w zakresie kosztów najmu wypłacił kwotę 7824,60 zł, co było poza sporem, zasądzeniu podlegała kwota stanowiąca różnicę kosztów najmu i dojazdu z uwzględnieniem połowy podatku VAT i kwoty dotychczas wypłaconej, tj. kwota 6100,10 zł (13.924,70 zł – 7824,60 zł = 6100,10), o czym orzeczono w pkt I wyroku.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c. zgodnie z żądaniem pozwu.

Dalej idące powództwo oddalono (pkt II sentencji).

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu zawarte w pkt III wyroku, znajduje podstawę prawną w art. 100 k.p.c. Powódka wygrała sprawę w 70 %, a pozwany utrzymał się z obroną w 30%. Na koszty poniesione przez powódkę składają się opłata od pozwu 435 złotych, od pełnomocnictwa 17 złotych, wynagrodzenie pełnomocnika 1800 złotych. Łącznie to kwota 2252 zł, a 70 % wynosi w zaokrągleniu 1576 zł. Koszty poniesione przez pozwanego to wynagrodzenie pełnomocnika 1800 złotych, 17 złotych opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz wydatek na biegłego 865,92 złotych (niewykorzystaną zaliczkę pozwanemu zwrócono) – razem 2682,92 zł, z czego 30 % w zaokrągleniu wynosi 805 zł. Po skompensowaniu tych kwot pozostała do zwrotu od pozwanego na rzecz powódki kwota 771 zł (1576 zł – 805 zł = 771 zł).

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1.(...)

2. (...)

5. (...)